

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
שלישי

היכל
תשיעי

דבר מלכות

י"ט - כ' כסלו

שיחות קודש
מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שני אורסא הן

מליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וחמש לבריאה
הי' תהא שנת סגולות המשיח
שנת הק"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

שיחת מוצאי חג הגאולה י"ט-כ"ף כסלו ה'תשנ"ב

– ב"יחידות" כללית –

ושלימות הענין ד"פדה בשלום נפשי" יהי בימות המשיח (באופן נעלה יותר מכמו שהי' בימי דוד ושלמה).

ונוסף על הפירוש הפשוט בפסוק ישנו גם הפירוש בדברי חז"ל: "אמר הקב"ה¹⁰ כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור מעלה אני עליו כאילו פדאני לי ולבניי מביין אומות העולם" – שקאי על פדיית השכינה ובנ"י שנמצאים יחד בגלות ונגאלים יחד.¹²

ויש להוסיף בפירוש המשך הכתוב, כי ברבים היו עמדי" – ש"ברבים" ("מתפלל עם הציבור") מודגש יותר המעמד ומצב ד"עמדי", כמארוז¹³, "אכל ב' עשרה שכינתא שריא" [אף שאינם מדברים בדברי תורה¹⁴, ועאכו"כ כשעוסקים¹⁵ בעניני תורה

א. ענינו של חג הגאולה י"ט כסלו, "חג החגים"¹, מודגש בפסוקי "פדה בשלום נפשי" – כמובן מדברי בעל הגאולה במכתבו הידועי "כשקריתי בס' תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי . . יצאתי בשלום מה' שלום".

ובהקדמה – שנוסף על הפירוש בדברי בעל הגאולה ש"פדה בשלום נפשי" קאי על הגאולה שלו ("כשקריתי . . פדה בשלום נפשי . . יצאתי בשלום"), ה"ז כולל גם הפירוש והתוכן ד"פדה בשלום נפשי" כפי שנאמר בקרא:

"פדה בשלום נפשי מקרב לי כי רבים היו עמדי" – אמרו דוד המלך על הנצחון במלחמותיו בזכות הרבים שהיו בעזרתו להתפלל עליו², ועד שאפילו אנשי אבשלום היו מתפללין לנצחונו של דוד³.

ובזה נכלל גם (והוא העיקר) "פדה בשלום נפשי" דוד מלכא משיחא – הנצחון ד"מלך מבית דוד" ("מבית דוד ומזרע שלמה"⁶) ש"ילחם מלחמות ה'" ("מלחמת בית דוד") עד ש"נצח"⁷ – כפי שמבאר אדמו"ר האמצעי⁸ שאמיתת

(9) ברכות שבעה ע"ד.

(10) ויש לתווך הפירוש בדברי חז"ל עם הפירוש הפשוט בפסוק שאמרו דוד המלך* – ש"דוד אמרו . . ע"ש שהשכינה אמרה פדה בשלום נפשי, עם מקרב לי, מלשון קרובים, הדיינו בני" (תדא"ג מהרש"א לברכות שם).

(11) להעיר ממצות "פדיון הבן" ("פדה . . בני" – שהקב"ה צריך לפדות ופודה את כל אחד ואחת מבניי ("בני בכורי ישראל"), ובאופן ש"אבי הבן מברך שתיים" (סוף פסחים), כמבואר בארוכה במק"א פרטי הענינים שבוה (לקו"ש ח"א ע' 42 ואילך).

(12) ראה מגילה כט, א: "בכל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם . . ואף כשהן עתידים להגאל שכינה עמהם".

(13) סנהדרין לט, א.

(14) תניא אנה"ק סכ"ג.

(15) כהתחלת המאמר: "כל העוסק בתורה כו".

(1) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר – נעתק בהקדמת "היום יום". אג"ק שלו ח"ז ע' ל'. ועוד. וראה לקו"ש ח"ה ע' 436 ואילך.

(2) תהלים נה, יט (וראה לקמן הערה 25 והערה 36).

(3) "היום יום" י"ט כסלו. אג"ק שלו סל"ה. וש"נ.

(4) פרש"י עה"פ. ועד"ו בפרש"י ברכות ח, רע"א.

(5) ירושלמי סוטה פ"א סוף ה"ח.

(6) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת שסב. פיהמ"ש

סנהדרין ר"פ חלק ביסוד הי"ב. אגרת תימן.

(7) רמב"ם ה' מלכים ספ"א.

(8) שערי תשובה ח"א ד"ה פדה בשלום פי"א

(נה, ד).

(* ועפ"ו י"ל שפירוש חז"ל הוא (לא רק ע"ד

הדרוש, אלא) גם ע"ד הפסוק.

השכינה ובנ"י, כי, התוכן והפצת המעיינות הוצה הוא שמתגלה בעולם ידיעת אלקות, וככל שהולך וניתוסף יותר בהתגלות ידיעת אלקות בעולם, הולכים ומתקרבים יותר ל"אותו הזמן (ימות המשיח) . . (שלא יהי' עסק כל העולם אלא לדעת את ה' בלבד . . כמ"ש²¹ כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים²², שלא זו בלבד שהעולם לא יסתיר על אלקות (גלות השכינה), אלא אדרבה, שהעולם יהי' מכוסה לגמרי ב"דעה את ה'" (תכלית השלימות דגאולת השכינה), ועאכו"כ בנ"י, ש"יהיו חכמים גדולים ויודעים דברים הסתומים וישיגו דעת בוראם כפי כח האדם"²² (תכלית השלימות בהקירוב דישאל להקב"ה, "מקרב לי . . היו עמדי").

ג. ויש לומר, שביאת משיח צדקנו עי"ז ש"יפוצו מעיינותיך הוצה" מרומות בהמשך הפסוק (שהסיבה לכך ש"פדה בשלום נפשי", ביאת דוד מלכא משיחא, היא) "כי (מפני שברבים היו עמדי":

"ברבים" - פירושו שישראל (לא נתקבצו ונתאחדו עדיין להיות לאחדים כאחד, מציאות אחת, אלא) הם במעמד ומצב של "רבים", "מפורד ומפורד בין העמים"²³ (אע"פ שגם אז ה"ה "עם" אחד²⁴).

ואעפ"כ "היו עמדי" - שכל אחד מה"רבים" היו "עמדי" - עם דוד מלכא משיחא ועם הקב"ה, מצד בחי'

ומצוות¹⁶, "עשרה שיושבים ועוסקים בתורה¹⁷ שכינה שרוי' ביניהם"¹⁸, ובמילא, מודגש יותר הענין ד"פדאני לי ולבני", שפדיית השכינה היא יחד עם פדיית בנ"י, עם "מקרב לי", הקרובים לי, שנמצאים "עמדי".

ב. ובביאור השייכות דכל הפירושים (גאולת רבינו הזקן, הגאולה דדוד המלך ודוד מלכא משיחא, וגאולת השכינה עם בנ"י) - יש לומר:

תוכנה של גאולת רבינו הזקן ב"ט כסלו היא הפצת המעיינות הוצה, כידוע¹⁹ שעיקר הענין ד"יפוצו מעיינותיך הוצה" התחיל לאחרי פטרוברג. וכיון שע"י הפצת המעיינות הוצה אתי מר דא מלכא משיחא²⁰, נמצא, שגאולת רבינו הזקן ("כשקריתי . . פדה בשלום נפשי . . יצאתי בשלום") קשורה עם ה"פדה בשלום נפשי" דדוד מלכא משיחא, ובמילא גם עם ה"פדה בשלום נפשי" דהקב"ה ובנ"י, "פדאני לי ולבני מבין אומות העולם".

ובעומק יותר - שיפוצו מעיינותיך הוצה הוא התוכן דביאת המשיח וגאולת

16) וכל ישראל בחזקת כשרות - שכאו"א מישראל, אנשים נשים וטף, עוסק תמיד בעניני תומ"צ, במעשה ובדיבור, ועאכו"כ במחשבה, שבה אין הגבלות שמבחוץ.

17) כולל גם "עסק (התורה) והמצוות" בעשרה דוקא" (אגה"ק שם (בתחלתה). וראה לקו"ש ח"ה ע' 423 הערה 11. ע' 428 הערה 14).

18) אבות פ"ג מ"ו.

19) סה"ש תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

20) אגה"ק דהבעש"ט - נדפסה בכתר שם טוב בתחלתו. ובכ"מ.

* ובפרט גמילות חסדים שהיא כללות כל המצוות (ראה תניא פ"ז. ובכ"מ).

21) ישעי' יא, ט.

22) רמב"ם בסיום וחותם ספרו משנה תורה.

23) לשון הכתוב - אסתר ג, ח.

24) ובפרט ע"י קיום מצות אהבת ישראל,

כמ"ש רבינו הזקן בסידורו "נכון לומר קודם התפלה הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך" (וראה לקו"ש ח"ה ע' 374. וש"נ).

אחדותו של הקב"ה בעולם ((ברבים . . עמדי)) – נעשה הענין ד, פדה בשלום נפשי, גאולה האמיתית והשלימה ((פדאני לי ולבני מבין אומות העולם)) ע"י משיח צדקנו.

ד. והדגשה מיוחדת בהענין ד, פדה בשלום נפשי – ב"ט כסלו דשנה זו:

לכל לראש – מצד הקביעות די"ט כסלו בימי השבוע כהקביעות די"ט כסלו בפעם הראשונה (בשנת תקנ"ט), ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב³³ (והמשכו בכ"ף כסלו³⁴ ביום הרביעי שבו ניתלו המאורות³⁵) – שבשיעור תהלים (כפי שנחלק לימי השבוע) דיום השלישי אומרים הפסוק, פדה בשלום נפשי, כמודגש בדברי בעל הגאולה, כשקרית בס' תהלים בפסוק פדה בשלום נפשי . . יצאתי בשלום מה' שלום.

ויש להוסיף, ששייכותו של הפסוק פדה בשלום נפשי ל"ט-כ"ף כסלו היא גם מצד ימי החודש³⁶, כי, בחלוקה דספר תהלים לימי החודש שייך פסוק זה לשיעור דיום יו"ד בחודש, והשלמות דיו"ד (יו"ד במילואו) היא כ"ף (י' ו' ד' בגימטריא עשרים), ב"פ עשר, עשר אעשרנו לך³⁷, שמורה על בחי' הכתר³⁸, (כ' ר"ת כתר, ועשרים בגימטריא כתר³⁹), שקשור עם ענין המלכות (כידוע שיופי

היחידה²⁵ שבנפשו, שהיא ניצוץ מנשמתו של דוד מלכא משיחא, בחי' יחידה הכללית²⁶, שענינה, יחידה לייחדך²⁷, שקשורה ומיוחדת²⁸ עם הקב"ה, יחידו של עולם, באופן ש, ישראל (ע"י אורייתא) וקוב"ה כולא חד²⁹.

ולא עוד אלא שממשיכים ומגלים אחדותו של הקב"ה בעולם ((ברבים) כפשוטו, רשות הרבים) – ע"י העסק בלימוד והפצת התורה, ובפרט פנימיות התורה כפי שנתבארה בתורת החסידות, בחי' היחידה שבתורה³⁰, שבה מתגלה ומאיר ה, אור שבתורה, כמודגש בלשון אורייתא ((ישראל אורייתא וקוב"ה כולא חד)), אור ייתא³¹, שה, אור עצמו (לא רק גילוי והתפשטות ממנו) בא ומתגלה בכל מקום, ולא רק בלשון הקודש, אלא גם בלשון תרגום, ייתא, שהוא הממוצע בין לשון הקודש לשבעים לשון וממנו נמשך ונשפע בכל שבעים לשון³² – שזהו תוכן הענין בהפצת המעיינות חוצה.

וכיון ש, ברבים היו עמדי, שגם בהיותם במעמד ומצב ד, מפוזר ומפורד בין העמים ((ברבים) יש בהם בחי' היחידה (הן בחי' היחידה שבנפשם והן בחי' היחידה שבתורה) הקשורה עם יחידו של עולם ((עמדי)), ועל ידה מגלים

(33) פרש"י בראשית א, ז (מב"ר פ"ד, ו).

(34) ראה לקו"ד ח"א כט, א. לו, ב. ח"ד תשנ, ב.

(35) פרש"י בראשית א, יד.

(36) להעיר שהפסוק פדה בשלום נפשי הוא פסוק י"ט – ועפ"ז יומתק הדיק של בעל הגאולה בהדגשת חלוקת הפסוקים: כשקרית . . בפסוק פדה בשלום נפשי, קודם שהתחלתי פסוק שלאחריו, יצאתי בשלום כו".

(37) ויצא כה, כב.

(38) תו"א ויצא כב, ד. ובכ"מ.

(39) לקו"ת שה"ש לה, ג. ובכ"מ.

(25) להעיר, שפסוק זה הוא בזמור נ"ה – אותיות, הן, שרומז על בחי' היחידה ועד לעצם הנשמה שלמעלה גם מיחידה (ראה סה"ש תשנ"ב ח"א ע' 128 (לעיל ע' 80-1) וש"ו).

(26) רמ"ז לוח"ב מ, ב. ולוח"ג רס, ב. ועוד.

(27) נוסח הושענות ליום ג' דהג"ס.

(28) ראה לקו"ת פ' ראה כה, א. כו, א.

(29) ראה זח"ג עג, א.

(30) ראה בארוכה קונטרס ענינה של תורת החסידות.

(31) סה"ש תש"ד ריש ע' 116.

(32) ראה תו"א משפטים עז, ג ואילך.

שהוא לא רק ריבוי ושלמות בכמות, אלא גם ריבוי ושלמות באיכות, ואדרבה, העיקר הוא הריבוי והשלמות באיכות, וממנו נשפע גם הריבוי והשלמות בכמות.⁴⁵

ומזה מובן שכל הענינים דשנה זו הם באופן של שלמות ותמימות, כולל ובמיוחד בנוגע ל"ט כסלו, שהענין ד"פדה בשלום נפשי" (שלום גם מלשון שלמות)⁴⁶ הוא בתכלית השלמות.

זאת ועוד:

ידוע הר"ת דמספר השנה (כפי שנקבע ע"י בני") – "הי' תהא שנת נפלאות (בה) בכל" [בכל הענינים, מתחיל ובמיוחד בענין הגאולה, שנת גאולה תהי' לארץ⁴⁷, ושנת גאולה תהי' לכאור"א מישראל], שרומז גם על השלמות דברכות האבות⁴⁸ "בכל מכל כל"⁴⁹ (כמ"ש בברכת המזון), בגימטריא "קבץ"⁵⁰.

ובזה מודגש תוכן הענין ד"פדה בשלום נפשי כי ברבים היו עמדי" – שהקב"ה מקבץ⁵¹ את כל בני מכל מקומות פזורים (מפוזר ומפורד בין העמים", "ברבים"), כמ"ש⁵² "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", ומביא את כולם יחד,

המלך, "מלך ביפיו תחזינה עיניך"⁴⁰, תלוי בכתר המלכות) – שלמות המלכות בית דוד ע"י דוד מלכא משיחא, ושלמות מלכותו של הקב"ה בעולם, כמ"ש⁴¹ "והייתה לה' המלוכה".

ועוד ועיקר – המעלה המיוחדת די"ט כסלו בשנה זו גם לגבי השנים שבהם חל י"ט כסלו ביום השלישי בשבוע, ככפעם הראשונה – שי"ט כסלו בשנה זו הוא לאחרי השלימות דשנת ה"פ"ט, בגימטריא "ד"ה"ט, שכבר נשלמה הפדי' מכל הענינים שמונעים ומעכבים ביאת דוד מלכא משיחא, "אשר חרפו עקבות משיחך", כסיום וחותם מזמור ה"פ"ט בתהלים, ונמצאים כבר בשנת הצדי"ק, הקשורה עם הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁴², באופן ד"והי' נועם גוי' ומעשה ידינו כוננהו", כסיום וחותם מזמור צדי"ק בתהלים⁴³, שבו מתחיל שיעור תהלים דיום י"ט בחודש, י"ט כסלו.

ה. ויש להוסיף בהמעלה המיוחדת די"ט כסלו בשנה זו מצד מעלת השנה כולה:

שנה זו היא שנה שלימה, שחשון וכסלו שניהם שלמים, וגם שנה תמימה, שנוסף בה חודש העיבור⁴⁴, ובצירוף שניהם יחד נעשה מספר ימי' שפ"ה, מספר ימים הכי גדול ושלם – ריבוי ושלמות המספר בענינים הקשורים עם בני' ועם תומ"צ,

45) ראה גם לקו"ש חי"ו ע' 48. ועוד.

46) ראה לקו"ת פ' ראה ל, רע"ג. ובכ"מ.

47) ע"פ ל' הכי' – בהר כה, כד.

48) שכל עניניהם באים באופן של ירושה לכל אחד ואחת מישראל (מבלי הבט על מעמדו ומצבו), ועאכ"כ בצירוף כמה מישראל וכולם יחד, מצד התאחדותם ע"י קיום מצות אהבת ישראל (כנ"ל הערה 24).

49) נוסח ברכת המזון. וראה ב"ב טז, סע"ב ואילך.

50) ראה חי' חת"ס לב"ב שם.

51) להעיר, שי"ט כסלו השתא הוא י"ט כסלו הקצ"ג (תקנ"ט – תשנ"ב), בגימטריא, אקבץ.

52) ישע"י כז, יב.

40) ישע"י לג, יז.

41) עובדי' א, כא – סיום וחותם הפטרת פרשת וישלח, שממנה (בשנה זו) מתברך חג הגאולה י"ט-כ"ף כסלו.

42) ובהדגשה יתירה כשי"ט כסלו (דשנת הצדי"ק) חל ביום השלישי – "ביום השלישי יקימנו ונחיי' לפניו" (הושע ו, ב ובמפרשים).

43) ראה מדרש תהלים עה"פ.

44) ערכין לא, א – במשנה.

לי"ט-כ"ף כסלו) – ימי חנוכה⁵⁸ – ש, יום ראשון מדליק אחת מכאן ואילך מוסיף והולך⁵⁹ [כהנהגה ד"מהדרין מן המהדרין"⁵⁹ בזמן הש"ס, שבדורותינו אלו, ובפרט בדורנו זה, נעשית, מנהג פשוט" אצל כאו"א מישראל⁶⁰], שמיום ליום הולך וניתוסף בכל עניני, נר מצוה ותורה אור⁶¹, ולא רק בביתו של יהודי, אלא גם, "על פתח ביתו מבחוץ"⁵⁹, ואדרבה, עיקר ההשפעה נמשכת ובאה בחוץ, כיון שהדלקת נר חנוכה היא מלכתחילה בשביל, "פירסומי ניסא"⁶².

ויש להתחיל בזה תיכף ומיד – ע"י הוספה בשליחות-מצוה לצדקה (כרגיל בכגון-דא), בהוספה על נתינת הצדקה שנתנו כבר במשך היום (כבכל יום, ובאופן של הוספה ביום זה), יום סגולה⁶³, כיון שבמצות הצדקה (ש"מקרכת את הגאולה"⁶⁴) מודגש ביותר הענין ד"פדה בשלום נפשי"⁶⁵.

ז. ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד נעשה בפועל ממש, "פדה בשלום נפשי גו' כי ברבים היו עמדי", שכאו"א מישראל

כמציאות אחת ("קהל"), למקום אחד, לארץ אשר גו' עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"⁵⁸, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש ולקדש הקדשים, שבו נמצאת ה"אבן שתי", ש"ממנה הושתת העולם"⁵⁴, נקודת האחדות דכל העולם עם יחידו של עולם.

ונוסף לזה, ישנם עוד כו"כ מעלות בשנה זו, וכפי שכאו"א יודע ורואה בעצמו מכו"כ מאורעות שהי' לו כבר חלק בהם במשך השנה, ומתכוון להמשיך ולהוסיף ביתר שאת וביתר עז, כבכל עניני תורה וקדושה ש"מעלין בקודש"⁵⁵, "ילכו מחיל אל חיל" עד ש"יראה אל אלקים בציון"⁵⁶, כפי שכאו"א מישראל מבקש מהקב"ה ומקוה ובטוח ("אחכה לו בכל יום שיבוא"⁵⁷) שהקב"ה ימלא משאלות לבבו, ועאכו"כ כשמבקש ביחד עם כמה מישראל, עשרה מישראל ("ברבים היו עמדי"), בודאי שהקב"ה ממלא משאלות לבבם, ופודה אותם ("פדה בשלום נפשי") מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה.

ו. ויהי"ר שכאו"א מאתנו, בתוך כלל ישראל, יקבל החלטה טובה להוסיף עוד יותר בתורה עבודה וגמ"ח ("העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הציבור"), הוספה גם לגבי ההוספה שקיבל על עצמו במשך יום זה, ומוסיף והולך מיום ליום.

וכמודגש ביותר בהיו"ט שבסיום וחותם חודש כסלו (לאחרי ובהמשך

(53) עקב יא, יב.

(54) יומא נד, ב.

(55) ברכות כה, א. וש"נ.

(56) תהלים פד, ח.

(57) נוסח עיקר הי"ב מ"ג העיקרים.

(58) ובימים אלו מתחילה כבר ההכנה לעבודה דימי חנוכה, החל מלימוד הלכות חנוכה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע להזולת.

(59) שבת כא, א.

(60) רמ"א או"ח סתרע"א ס"ב.

(61) משלי ו, כג.

(62) פרש"י שבת שם.

(63) ראה שו"ת מן השמים ס"ה.

(64) ב"ב י"ד, א. וראה תניא פל"ו.

(65) ראה תניא אגה"ק ס"ד (בסופו). – וראה רשימות הצ"ע הצ"פ (יהל אור ס"ע ר' ואילך) שיש מעלה יתירה בוכיות דגמ"ח לגבי שאר זכויות כיון שיש בהם ב' בחי' טוב, טוב לשמים וטוב לבריות*.

(* ושם, שזוהו גם הפירוש ד"ברבים היו עמדי", רבים לא נאמר אלא ברבים, בשביל רבים. . שהיטיב לרבים".

כוננו ידיך"⁷¹ (שברוחניות כבר „בנוי ומשוכלל"⁷², וצריכים רק ש„יגלה ויבוא"⁷² בפועל ובפשטות), ולקדש הקדשים (הפנימיות – „ציון" – דירושלים ודביהמ"ק), ושם – „ישבו"⁷³ ישרים את פניך"⁷⁴ „יראה גו' את פני הוי' אלקיך"⁷⁵), שמתקיימת בפועל בקשתו של יעקב (כאו"א מישראל⁷⁶) „לישב בשלוה"⁷⁷.

והעיקר – ש„לא עיכבן כהרף עין"⁷⁸, ותיכף ומיד „כל אחד מראה באצבעו"⁷⁹ ואומר „הנה זה (המלך המשיח) בא"⁸⁰, „הנה אלקינו זה קוינו לו ויושענו זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"⁸¹, ב"פ ⁸² „(כפלים לתושי"⁸³), תיכף ומיד ממש.

הוא „עמדי", עם דוד מלכא משיחא, ועם הקב"ה, „פדאני לי ולבני מבין אומות העולם".

ובפרט בימינו אלה – ימות המשיח – שבהם נמצאים עכשיו⁶⁶, וצריכים רק „לפתוח את העיניים", ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, וכל בני „בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"⁶⁷, מוכנים בכל הפרטים ופרטי פרטים „לגשת ולהסב אל השולחן" („צוגיין און זעצן זיך צום טיש", שולחן ערוך בכל מטעמים ובכל טוב, החל מעניני הגאולה, לזיתן ושור הבר⁶⁸ ויין המשומר⁶⁹, ועוד ועיקר, „לדעת את ה'", „מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

ובפשטות – שתיכף ומיד ממש נעשה ההמשך דכל ענינים אלו בארצנו הקדושה, „ארו עם ענני שמיא"⁷⁰, ומוסיף והולך בארצנו הקדושה עצמה, „ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון", לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, לבית המקדש השלישי, „מקדש אדני

66 כמדובר כמ"פ ע"י נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, שלפני זמן רב כבר כלו כל הקיצין, ונסתיימו כל הענינים וההכנות, גם הכפתורים כו'.

67 בא יו"ד, ט.

68 ראה ב"ב עה, א. ויק"ר פ"ג, ג. ועוד.

69 ברכות לד, ב. ועוד.

70 דניאל ז, יג.

71 בשלח טו, יז.

72 פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.

73 תהלים קמ, יד.

74 שאומרים בסיום הוותם בכל תפלה – ג' פעמים בכל יום, „בתלת זימני הוי הזקה".

75 פ' ראה טז, טז.

76 ראה תניא אגה"ק ס"ז.

77 ריש פרשתנו (וישב) ובפרש"י.

78 מכילתא ופרש"י בא יב, מא. ועוד.

79 ראה תענית בסופה. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.

80 שה"ש ב, ח ובשהש"ר עה"פ.

81 ישע"י כה, ט.

82 שמו"ר שם.

83 ראה שמו"ר רפמ"ז.

לזכות

הוד כבוד קדושת

אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח שי' לעולם ועד

מתוך חיים נצחיים טובים מתוקים ושמחים

בלי הפסק בינתיים

ויהי רצון שיראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו,

חסידיו ומכלל ישראל,

וינהיג את כולנו מתוך בריאות הנכונה,

ויעלה תיכף ומי"ד ממ"ש את כל בני שליט"א

קוממיות לארצנו הקדושה בגאולה האמיתית והשלימה,

והעיקר תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

